

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülj
	I Teave	
	Kohus	
	KOHUS	
2005/C 315/01	Euroopa Kohtu (esimene koda) 15. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-464/02: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Taani Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Töötajate liikumisvabadus — Mootorsõidukid — Tööandja poolt töötaja käsutusse antud mootorsõiduk — Tööandja asukoha liikmesriigis registreeritud mootorsõiduk — Teises liikmesriigis elav töötaja — Mootorsõidukite maksustamine)	1
2005/C 315/02	Euroopa Kohtu (teine koda) 20. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-111/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Rootsi Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Põllumajandussaaduste vaba liikumine — Direktiiv 89/662/EMÜ — Artikkel 5 — Veterinaarkontrollid kaupade sihtliikmesriigis — Teatud loomsete saaduste teistest liikmesriikidest importijatele kehtestatud siseriiklik eelneva teavitamise kord)	1
2005/C 315/03	Euroopa Kohtu (suurkoda) 13. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-176/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu (Tühistamishagi — EL artikkel 29, artikli 31 punkt e, artiklid 34 ja 47 — Raamotsus 2003/80/JSK — Keskkonnakaitse — Kriminaalkaristused — Ühenduse pädevus — Õiguslik alus — EÜ artikkel 175)	2
2005/C 315/04	Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-264/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Riigihange — Direktiiv 92/50/EMÜ — Riiklike teenuslepingute sõlmimise kord — Teenuste osutamise vabadus — Riiklike ehitustööde allhanget puudutav käsundusleping — Isikud, kes võivad ehitustööde allhanget puudutavat käsunduslepingut sõlmida — Juriidiliste isikute ammendav loetelu Prantsuse õiguses)	2
2005/C 315/05	Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. oktoobri 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-327/03 ja C-328/03: (Bundesverwaltungsgericht'i esitatud kaks eelotsusetaotlust): Bundesrepublik Deutschland versus ISIS Multimedia Net GmbH ning Co. KG jt (Telekommunikatsiooniteenused — Direktiiv 97/13/EÜ — Artikli 11 lõige 2 — Tasu uute telefoninumbrite kättesaadavaks tegemise eest — Endise monopoli õigusjärglaseks oleva ettevõtja käsutuses olev tasuta numbrite varu)	3

2005/C 315/06	Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-405/03 (Gerechtshof te 's-Gravenhage eelotsusetaotlus): <i>Class International BV versus Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc</i> (Kaubamärgid — Direktiiv 89/104/EMÜ — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Kaubamärgiga antavad õigused — Kaubamärgi kasutamine kaubandustegevuses — Originaalkaupade importimine ühendusse — Välistransiidi- või tolliladustamisprotseduurile suunatud kaubad — Kaubamärgi omaniku keeld — Välistransiidi- või tolliladustamisprotseduurile suunatud kaupade müügiks pakkumine või müümine — Kaubamärgi omaniku keeld — Tõendamiskohustus)	3
2005/C 315/07	Euroopa Kohtu (teine koda) 20. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-468/03: (VAT and Duties Tribunal, London esitatud eelotsusetaotlus): <i>Overland Footwear Ltd versus Commissioners of Customs & Excise</i> . (Ühine tollitariifistik — Imporditollimaks — Deklareeritud tolliväärtus, mis hõlmab ostukomisjonitasu — Tollimaksu kohaldamine deklareeritud kogusummale — Muudatuste tegemine tollideklaratsioonis — Tingimused — Ostukomisjonitasult tasutud tollimaksu tagasimaksmine)	4
2005/C 315/08	Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-511/03: (Hoge Raad der Nederlanden'i (Holland) poolt esitatud eelotsusetaotlus): <i>Staat der Nederlanden (Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij) versus Ten Kate Holding Musselkanaal BV</i> . (Loomade tervishoid — Veiste spongioosse entsefalopaatia (hullu lehma tõbi) tõrje — Mittemäletsejalistelt saadud valgu kasutamine mäletsejaliste söötades — Liikmesriigi vastutus talle omistatava ühenduse õiguse rikkumisega üksikisikutele põhjustatud kahju eest — Kohaldatav õigus — Kohustus esitada komisjoni vastu tegevusetushagi)	5
2005/C 315/09	Euroopa Kohtu (teine koda) 20. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-6/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade kaitse — Looduslik loomastik ja taimestik)	5
2005/C 315/10	Euroopa Kohtu (esimene koda) 13. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-73/04: (Oberlandesgericht Hamm'i esitatud eelotsusetaotlus): <i>Brigitte ja Marcus Klein versus Rhodos Management Ltd</i> (Brüsseli konventsioon — Kohtualluvus menetluste puhul, mille objektiks on kinnisvaraga seotud rendiõigused — Kinnisvara osaaajalise kasutamise õigus)	6
2005/C 315/11	Euroopa Kohtu (esimene koda) 15. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-258/04 (Cour de travail de Liège'i eelotsusetaotlus): <i>Office national de l'emploi versus Ioannis Ioannidis</i> (Töötotsijad — Liidu kodakondsus — Mittediskrimineerimise põhimõte — EÜ artikkel 39 — Esimest töökohta otsivatele noortele makstav ootetoetus — Toetuse maksmine tingimusel, et on omandatud keskharidus asjaomasel liikmesriigis)	6
2005/C 315/12	Euroopa Kohtu (kuues koda) 20. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-505/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/19/EÜ — Diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine — Üldõde, hambaarst, veterinaar, ämmaemand, arhitekt, farmatseut ja arst — Ettenähtud tähtajal ülevõtmata jätmise — Gibraltar)	7
2005/C 315/13	Euroopa Kohtu (neljas koda) 20. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-70/05: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Ettenähtud tähtajaks ülevõtmata jätmise)	7
2005/C 315/14	Kohtuasi C-333/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bács-Kiskun Megyei Bíróság 12. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas <i>Ilona Németh versus Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága</i>	8

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2005/C 315/15	Kohtuasi C-335/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgerichts Köln 24. augusti 2005. aasta määrusega kohtuasjas Rizeni Letoveho Provozu UR SP <i>versus</i> Bundesamt Für Finanzen	8
2005/C 315/16	Kohtuasi C-338/05 P: Front National'i, M. F. Stirbois', B. Gollnisch'i, C. Lang'i, J. C. Martinez'i, Ph. Claeys'i, K. Dillen'i ja M. Borghezio' 19. septembri 2005. aasta apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 11. juuli 2005. aasta määruse peale kohtuasjas T-17/04: Front National jt <i>versus</i> Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	9
2005/C 315/17	Kohtuasi C-346/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour du travail de Liège 6. septembri 2005. aasta otsusega kohtuasjas Monique Chateignier <i>versus</i> Office national de l'emploi, O.N.Em	9
2005/C 315/18	Kohtuasi C-356/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court, Iirimaa, 30. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas Elaine Farrell <i>versus</i> Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, the Attorney General ja The Motor Insurers' Bureau of Ireland	10
2005/C 315/19	Kohtuasi C-359/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde 9. septembri 2005. aasta otsusega kohtuasjas Estager SA <i>versus</i> Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive	10
2005/C 315/20	Kohtuasi C-370/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Vestre Landsret 5. oktoobri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Anklagemyndigheden <i>versus</i> Uwe Kay Festersen	10
2005/C 315/21	Kohtuasi C-374/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof 21. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas Gintec International Import-Export GmbH <i>versus</i> Verband Sozialer Wettbewerb e.V.	11
ESIMESSE ASTME KOHUS		
2005/C 315/22	Kohtuasi T-349/05: 13. septembril 2005 esitatud hagi — Ott jt <i>versus</i> komisjon	12
2005/C 315/23	Kohtuasi T-354/05: 19. septembril 2005 esitatud hagi — TF1 v. komisjon	12
2005/C 315/24	Kohtuasi T-355/05: 12. septembril 2005 esitatud hagi — Vandaele <i>versus</i> Euroopa Ühenduste Komisjon	13
2005/C 315/25	Kohtuasi T-359/05: 26. septembril 2005 esitatud hagi — Frankin jt v. komisjon	13
2005/C 315/26	Kohtuasi T-361/05: 26. septembri 2005 esitatud hagi — Genette v. komisjon	14
2005/C 315/27	Kohtuasi T-364/05: 26. septembril 2005 esitatud hagi — Saint-Gobain Pam v. Siseturu Ühtlustamise Amet	14
2005/C 315/28	Kohtuasi T-365/05: 26. septembril 2005 esitatud hagi — Harald Mische v. Euroopa Parlament	15
2005/C 315/29	Kohtuasi T-367/05: 23. septembril 2005 esitatud hagi — UPC France v. komisjon	15
2005/C 315/30	Kohtuasi T-370/05: 30. septembril 2005 esitatud hagi — Prantsusmaa <i>versus</i> komisjon	16
2005/C 315/31	Kohtuasi T-372/05: 5. oktoobril 2005 esitatud hagi — Giant (China) <i>versus</i> nõukogu	17
2005/C 315/32	Kohtuasi T-376/05: 13. oktoobril 2005 esitatud hagi — Tea-Cegos ja STG <i>versus</i> komisjon	18
2005/C 315/33	Kohtuasi T-383/05: 20. oktoober 2005 esitatud hagi — GHK Consulting Limited v. Euroopa Ühenduste Komisjon	18
2005/C 315/34	Kohtuasi T-270/04: Esimese Astme Kohtu 29. septembri 2005. aasta määrus — BIC v. Komisjon	19

2005/C 315/35	Kohtuasi T-125/05: Esimese Astme Kohtu 7. oktoobri 2005. aasta määrus — Umwelt- und Ingenieur-technik v. Komisjon	19
2005/C 315/36	Kohtuasi T-289/05 R: Esimese Astme Kohtu 13. oktoobri 2005. aasta määrus — Milella ja Campanella v. Komisjon	19

II *Ettevalmistavad aktid*

.....

III *Teatised*

2005/C 315/37	Euroopa Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 296, 26.11.2005	20
---------------	--	----

I

(Teave)

KOHUS

KOHUS

EUROOPA KOHTU

(esimene koda)

15. septembri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-464/02: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Taani Kuningriik⁽¹⁾**(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Töötajate liikumisvabadus — Mootorsõidukid — Tööandja poolt töötaja käsutusse antud mootorsõiduk — Tööandja asukoha liikmesriigis registreeritud mootorsõiduk — Teises liikmesriigis elav töötaja — Mootorsõidukite maksustamine)**

(2005/C 315/01)

(Kohtumenetluse keel: taani)

Kohtuasjas C-464/02: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: N. B. Rasmussen ja D. Martin) v. Taani Kuningriik (esindaja: J. Molde), keda toetas Soome Vabariik (esindaja: T. Pynnä), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 23. detsembril 2002 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (esimene koda), koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud N. Colneric (ettekandja), K. Schiemann, E. Juhász ja E. Levits, kohtujurist: F. G. Jacobs, kohtusekretär: kohtusekretäri abi H. von Holstein, 15. septembril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Taani Kuningriik

- ei võimalda oma õigusaktide ega halduspraktika alusel Taanis elukohta omavatel ja teises liikmesriigis mitte põhitegevusena töötavatel töötajatel isiklikul või äriotstarbel kasutada ettevõtjale kuuluvat sõidukit, mis on registreeritud selles liikmesriigis, kus asub tööandja ettevõtte, ja
- võimaldab oma õigusaktide ja halduspraktika alusel Taanis elukohta omavatel ja teises liikmesriigis töötavatel töötajatel isiklikul ja/või äriotstarbel kasutada mootorsõidukit, mis on registreeritud teises liikmesriigis, kus on tööandja ettevõtte asukoht või peamine tegevuskoht, ja mis on mõeldud kasutamiseks mitte peamiselt ja alaliselt Taanis ja mida tõepoolest ei kasutata seal alaliselt, ainult tingimusel, et teises liikmesriigis asuvas ettevõttes töötamine on nende põhitegevus ning et sellelt sõidukilt makstakse maksu,

siis on Taani Kuningriik rikkunud EÜ artiklist 39 tulenevaid kohustusi.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta kohtukulud poolte endi kanda.
4. Jätta Soome Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 44, 22.2.2003.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-111/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Rootsi Kuningriik⁽¹⁾**(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Põllumajandussaaduste vaba liikumine — Direktiiv 89/662/EMÜ — Artikkel 5 — Veterinaarkontrollid kaupade sihtliikmesriigis — Teatud loomsete saaduste teistest liikmesriikidest importijatele kehtestatud siseriiklik eelneva teavitamise kord)**

(2005/C 315/02)

(Kohtumenetluse keel: rootsi)

Kohtuasjas C-111/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: L. Ström van Lier ja A. Bordes) versus Rootsi Kuningriik (esindaja: A. Kruse), keda toetas Soome Vabariik (esindaja A. Guimaraes-Purokoski), mille esemeks on EÜ asutamislepingu artikli 226 alusel esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise tuvastamise hagi, mis esitati 12. märtsil 2003, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Schintgen (ettekandja), R. Silva de Lapuerta, P. Küris ja G. Arestis; kohtujurist P. Léger, kohtusekretär R. Grass, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Rootsi Kuningriik säilitas teatud loomsete toiduainete impordile teistest liikmesriikidest kohustusliku eelneva teavitamise korra, on ta rikkunud nõukogu 11. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/662/EMÜ veterinaarkontrollide kohta ühendusesiseses kaubanduses seoses siseturu väljakujundamisega artiklist 5 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Rootsi Kuningriigilt.
3. Jätta Soome Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 112, 10.5.2003.

EUROOPA KOHTU

(suurkoda)

13. septembri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-176/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu (¹)

(Tühistamishagi — EL artikkel 29, artikli 31 punkt e, artiklid 34 ja 47 — Raamotsus 2003/80/JSK — Keskkonnakaitse — Kriminaalkaristused — Ühenduse pädevus — Õiguslik alus — EÜ artikkel 175)

(2005/C 315/03)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-176/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Petite, J.-F. Pasquier ja W. Bogensberger), keda toetab Euroopa Parlament (esindajad: G. Garzón Clariana, H. Duintjer Tebbens ja A. Baas ning M. Gómez-Leal), v. Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-C. Piris ja J. Schutte ning K. Michoel), keda toetavad Taani Kuningriik (esindaja: J. Molde), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: W. D. Plessing ja A. Dittrich), Kreeka Vabariik (esindajad: E. M. Mamouna ja M. Tassopoulou), Hispaania Kuningriik (esindaja: N. Díaz Abad), Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues, F. Alabrune ja E. Puisais), Iirimaa (esindaja: D. O'Hagan, keda abistasid P. Gallagher ja E. Fitzsimons, SC, ning E. Regan, BL), Madalmaade Kuningriik (esindajad: H. G. Sevenster ja C. Wissels), Portugali Vabariik (esindajad: L. Fernandes ja A. Fraga Pires), Soome Vabariik (esindaja: A. Guimaraes-Purokoski), Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Kruse ning K. Wistrand ja A. Falk), Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (esindaja: C. Jackson, keda abistas R. Plender, QC), mille esemeks on EL artikli 35 alusel 15. aprillil 2003 esitatud tühistamishagi, tegi Euroopa Kohus (suurkoda), koosseisus: koja esimees president V. Skouris, kodade esimehed

P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta ja A. Borg Barthet, kohtunikud R. Schintgen (ettekandja), N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, G. Arestis, M. Ilesič ja J. Malenovský; kohtujurist D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär ametnik K. Sztranc, 13. septembril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Tühistada nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta raamotsus 2003/80/JSK keskkonna kaitsmise kohta kriminaalõiguse kaudu.

2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

3. Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Kreeka Vabariik, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Iirimaa, Madalmaade Kuningriik, Portugali Vabariik, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ja Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik ning Euroopa Parlament kannavad oma kohtukulud ise.

(¹) ELT C 135, 7.6.2003.

EUROOPA KOHTU

(kolmas koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-264/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Riigihange — Direktiiv 92/50/EMÜ — Riiklike teenuslepingute sõlmimise kord — Teenuste osutamise vabadus — Riiklike ehitustööde allhanget puudutav käsundusleping — Isikud, kes võivad ehitustööde allhanget puudutavat käsunduslepingut sõlmida — Juriidiliste isikute ammendav loetelu Prantsuse õiguses)

(2005/C 315/04)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-264/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky, K. Wiedner ja F. Simonetti) v. Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja D. Petrusch), mille esemeks on EÜ asutamislepingu artikli 226 alusel 17. juunil 2003 esitatud liikmesriigi kohustuse rikkumise tuvastamise hagi, tegi Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus: koja esimees A. Rosas (ettekandja), kohtunikud J. Malenovský, J.-P. Puissochet, A. Borg Barthet ja U. Löhmus; kohtujurist: M. Poireres Maduro, kohtusekretär: ametnik K. Sztranc, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

Kuna Prantsusmaa on jätnud 12. juuli 1985. aasta seaduse nr 85-704 avalik-õiguslike isikute ehitustegevuse ja nende suhte kohta ehitustööde eraõiguslikest isikutest teostajatega, muudetud 14. novembri 1996. aasta seadusega nr 96-987 linnauuendamispakti rakendamise kohta, artiklis 4 ehitustööde allhankepingute sõlmimise õiguse Prantsuse õiguses ammendavalt loetletud juriidilistele isikutele, siis on Prantsusmaa rikkunud nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivist 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1997. aasta direktiiviga 97/52/EÜ ning EÜ artiklist 49 tulenevaid kohustusi.

(¹) ELT C 200, 23.8.2003.

EUROOPA KOHTU

(kolmas koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

liidetud kohtuasjades C-327/03 ja C-328/03: (Bundesverwaltungsgericht'i esitatud kaks eelotsusetaotlust): Bundesrepublik Deutschland versus ISIS Multimedia Net GmbH ning Co. KG jt (¹)

(Telekommunikatsiooniteenused — Direktiiv 97/13/EÜ — Artikli 11 lõige 2 — Tasu uute telefoninumbrite kättesaadavaks tegemise eest — Endise monopoli õigusjärglaseks oleva ettevõtja käsutuses olev tasuta numbrite varu)

(2005/C 315/05)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Liidetud kohtuasjades C-327/03 ja C-328/03, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Bundesverwaltungsgericht'i (Saksamaa) 30. aprilli 2003. aasta otsusega esitatud kaks eelotsusetaotlust, mis saabusid Euroopa Kohtusse 28. juulil 2003, menetluses: **Bundesrepublik Deutschland versus ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG**, keda esindas **ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03)**, **Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (C-328/03)**, tegi Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud J. Malenovský, S. von Bahr (ettekandja), A. Borg Barthet ja U. Lohmus,

kohtujurist: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutii-vosa on järgmine:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. aprilli 1997. aasta direktiivi 97/13/EÜ üldlubade ja üksiklitsentside ühise raamistiku kohta telekommunikatsiooniteenuste valdkonnas artikli 11 lõiget 2 tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus põhikohtuasjas käsitletud siseriiklikud õigusnormid, milles on ette nähtud, et uus operaator telekommunikatsiooniteenuste turul peab maksma telefoninumbrite kättesaadavaks tegemise eest tasu, arvestades nende majanduslikku väärtust, samas kui telekommunikatsiooniettevõtja, kes omab sama turgu valitsevat seisundit, võttis tasuta üle väga olulise osa endise monopoli, kelle õigusjärglane ta on, valduses olnud numbreid ning siseriiklikus õiguses on selle reservi kohta tagantjärele tasu maksmine välistatud.

(¹) ELT C 251, 18.10.2003.

EUROOPA KOHTU

(suurkoda)

18. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-405/03 (Gerechtshof te 's- Gravenhage eelotsusetaotlus): Class International BV versus Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (¹)

(Kaubamärgid — Direktiiv 89/104/EMÜ — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Kaubamärgiga antavad õigused — Kaubamärgi kasutamine kaubandustegevuses — Originaalkaupade importimine ühendusse — Välistransiidi- või tolliladustamisprotseduurile suunatud kaubad — Kaubamärgi omaniku keeld — Välistransiidi- või tolliladustamisprotseduurile suunatud kaupade müügi- või müümine — Kaubamärgi omaniku keeld — Tõendamiskohustus)

(2005/C 315/06)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Kohtuasjas C-405/03, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Gerechtshof te 's- Gravenhage (Madalmaad) 28. augusti

2003. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. septembril 2003, menetluses Class International BV v. Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, tegi Euroopa Kohus (suurkoda), koosseisus: president V. Skouris, kodade esimehed P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ja J. Malenovský, kohtunikud C. Gulmann (ettekandja), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilesič ja J. Klučka; kohtujurist F. G. Jacobs, kohtusekretär vanemametnik M. Ferreira, 18. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-468/03: (VAT and Duties Tribunal, London esitatud eelotsusetaotlus): Overland Footwear Ltd versus Commissioners of Customs & Excise. (1)

(Ühine tollitariifistik — Imporditollimaks — Deklareeritud tolliväärtus, mis hõlmab ostukomisjonitasu — Tollimaksu kohaldamine deklareeritud kogusummale — Muudatuste tegemine tollideklaratsioonil — Tingimused — Ostukomisjonitasult tasutud tollimaksu tagasimaksmine)

(2005/C 315/07)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

1. Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 5 lõiget 1 ja lõike 3 punkti c ning nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 9 lõiget 1 ja lõike 2 punkti c peab tõlgendama nii, et kaubamärgi omanikul ei ole õigus keelata seda kaubamärki kandvate originaalkaupade välistransiidid- või tolliladustamisprotseduuri alusel ainuüksi ühendusse toomine, kui nimetatud kaubamärgi omanik või muu isik pole tema loaga neid varem turule viinud. Kaubamärgi omanik ei või seada asjaomaste kaupade välistransiidid- või tolliladustamisprotseduurile suunamise eelduseks seda, et nende kaupade ühendusse toomise hetkel on juba kindlaks määratud, näiteks müügilepingu kohaselt, nende lõppsihtpunkt kolmandas riigis.

2. Direktiivi 89/104 artikli 5 lõike 3 punktis b ja määruse nr 40/94 artikli 9 lõike 2 punktis b toodud mõisteid "pakkumine" ja "turuleviimine" võib mõista kaubamärki kandvate originaalkaupade, millel on ühendusväliste kauba tollistaatus, vastavalt pakkumise ja müümisenä, kui pakkumine tehakse ja/või müügitheing toimub sel ajal, kui kauba on suunatud välistransiidid- või tolliladustamisprotseduurile. Kaubamärgi omanik võib keelata selliste kaupade pakkumise või müümise, kui see toob tingimata kaasa nende kaupade turuleviimise ühenduses.

3. Sellises olukorras nagu põhikohtuasjas peab kaubamärgi omanik tõendama asjaolusid, mis lubavad tal kasutada direktiivi 89/104 artikli 5 lõike 3 punktides b ja c ning määruse nr 40/94 artikli 9 lõike 2 punktides b ja c ette nähtud keelamisõigust tõendades kas tema kaubamärki kandvate ühenduseväliste kaupade vabasse ringlusesse viimise või nende pakkumise või müümise, mis toob tingimata kaasa nende turuleviimise ühenduses.

(1) ELT C 304, 13.12.2003.

Kohtuasjas C-468/03, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel VAT and Duties Tribunal, London (Ühendkuningriik) 29. septembri 2003. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. novembril 2003, menetluses **Overland Footwear Ltd v. Commissioners of Customs & Excise**, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J. Makarczyk, C. Gulmann (ettekandja-kohtunik), R. Schintgen ja J. Klučka, kohtujurist: M. Poireres Maduro, kohtusekretär: ametnik K. Sztranc, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikleid 29, 32 ja 33 tuleb tõlgendada nii, et ostukomisjonitasu, mis sisaldub deklareeritud tolliväärtuses ja mida ei ole impordideklaratsioonil kauba müügihinna eraldi näidatud, tuleb pidada nimetatud seadustiku artikli 29 tähenduses tehinguväärtuse hulka kuuluvaks ja seega on see maksustatav.

2. Määruse nr 2913/92 artikleid 78 ja 236 tuleb tõlgendada nii, et:

— pärast imporditud kaupade vabastamist, peab toll, olles saanud deklarandi taotluse muudatuste tegemiseks nende kaupade kohta käivas deklaratsioonil, selle põhjendatud otsusega, mille võib hiljem kohtus vaidlustada, rahuldamata jätma või soovitud muudatused tegema;

— kui toll muudatuste tegemise tulemusel leiab, et deklareeritud tolliväärtus sisaldab ekslikult ostukomisjonitasu, peab ta olukorra lahendama, makstes tagasi sellelt komisjonitasult tasutud imporditollimaksu.

(1) EÜT C 7, 10.1.2004.

EUROOPA KOHTU

(kolmas koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-511/03: (Hoge Raad der Nederlanden'i (Holland) poolt esitatud eelotsusetaotlus): Staat der Nederlanden (Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij) versus Ten Kate Holding Musselkanaal BV. (1)

(Loomade tervishoid — Veiste spongioosse entsefalopaatia (hullu lehma tõbi) tõrje — Mittemäletsejalistelt saadud valgu kasutamine mäletsejaliste söötades — Liikmesriigi vastutus talle omistatava ühenduse õiguse rikkumisega üksikisikutele põhjustatud kahju eest — Kohaldatav õigus — Kohustus esitada komisjoni vastu tegevusetushagi)

(2005/C 315/08)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Kohtuasjas C-511/03, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Hoge Raad der Nederlanden'i (Holland) poolt 5. detsembri 2003. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 8. detsembril 2003, menetluses Staat der Nederlanden (Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij) v. Ten Kate Holding Musselkanaal BV, Ten Kate Europrodukten BV, Ten Kate Produktie Maatschappij BV, tegi Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus: koja esimees koja esimees A. Rosas (ettekandja) ning kohtunikud J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhms ja A. Ó. Caoimh, kohtujurist: C. Stix-Hackl, kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Ühenduse õigusest ei tulene liikmesriigi kohustust esitada oma kodaniku huvides tühistamishagi vastavalt EÜ artiklile 230 või tegevusetushagi vastavalt EÜ artiklile 232. Siiski ei keela see põhimõtteliselt siseriiklike õigusnormidega liikmesriigile vastava kohustuse või vastutuse kehtestamist, kui liikmesriik ei ole kohaselt tegutsenud.
2. Komisjoni 27. juuni 1994. aasta otsuse nr 94/381/EÜ veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes rakendatavate teatavate kaitsemeetmete ning imetajatelt pärinevate valkude söötmise kohta artikli 1 lõiget 2 koosmõjus nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrollid, artikliga 17 ja nõukogu 11. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/662/EMÜ veterinaarkontrollide kohta ühendusesiseses kaubanduses seoses siseturu väljakujundamisega artikliga 17 tuleb tõlgendada viisil, mille kohaselt juhul, kui sarnaselt käesoleva põhikohtuasjaga ei ole võimalik Euroopa Ühenduste Komisjoni käsutuses olevate asjaolude pinnalt järeldada, kas liikmesriigi poolt loa saamise eesmärgil komisjonile hindamiseks esitatud süsteemi

raames, mis võimaldab eristada mäletsejalistelt saadud ja mittemäletsejalistelt saadud loomseid valke, läbi viidud kontrollid tagavad piisavalt rahva tervise kaitse ning kui asjaomane liikmesriik on esitanud alalisele veterinaarkomiteele loataotluse, kuid komitee ei ole seisukohta võtnud, eelkõige seoses riskidega rahva tervise suhtes, siis tuleb märkida, et komisjon ei ole kohustatud esitama Euroopa Liidu Nõukogule ettepanekut rakendatavate abinõude kohta.

(1) EÜT C 59, 6.3.2004

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-6/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (1)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade kaitse — Looduslik loomastik ja taimestik)

(2005/C 315/09)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Kohtuasjas C-6/04, mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 9. jaanuaril 2004 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise tuvastamise hagi, Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: M. van Beek ja L. Flynn versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindaja: C. Jackson, keda abistas barrister K. Smith, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis ja J. Klučka (ettekandja), kohtujurist: J. Kokott, kohtusekretär: asekohtusekretär H. von Holstein, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ei ole määratud tähtaja jooksul vastu võtnud kõiki vajalikke meetmeid nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) nõuete, eriti

— artikli 6 lõike 2 Gibraltar osas,

— artikli 6 lõigete 3 ja 4 veevõtukavade ja projektide ning maakasutuse kavade osas,

- artikli 11,
- artikli 12 lõike 1 punkti d Gibraltari osas,
- artikli 12 lõike 2,
- artikli 12 lõike 4,
- artikli 13 lõike 1,
- artikli 14 lõike 2,
- artikli 15,
- artikli 16,
- kogu direktiivi tema territoriaalvetest väljaspool

täieliku ja korrekse rakendamise tagamiseks, siis on Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigilt.

(¹) EÜT C 59, 6.3.2004

EUROOPA KOHTU

(esimene koda)

13. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-73/04: (Oberlandesgericht Hamm'i esitatud eelotsusetaotlus): **Brigitte ja Marcus Klein versus Rhodos Management Ltd** (¹)

(Brüsseli konventsioon — Kohtualluvus menetluste puhul, mille objektiks on kinnisvaraga seotud rendiõigused — Kinnisvara osaajalise kasutamise õigus)

(2005/C 315/10)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas C-73/04, mille esemeks on 3. juuni 1971. aasta protokolli 27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades tõlgendamise kohta Euroopa Kohtus alusel Oberlandesgericht Hamm'i (Saksamaa) 27. jaanuari 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 17. veebruaril 2004, menetluses **Brigitte ja Marcus Klein versus Rhodos Management Ltd**, tegi Euroopa Kohus (esimene koda), koos-

seisus: koja esimees P. Jann (ettekandja), kohtunikud K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, ja E. Levits, kohtujurist: L. A. Geelhoed, kohtusekretär: R. Grass, 13. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades, muudetud 9. oktoobri 1978. aasta konventsiooniga Taani Kuningriigi, Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ühinemise kohta, 25. oktoobri 1982. aasta konventsiooniga Kreeka Vabariigi ühinemise kohta ning 26. mai 1989. aasta konventsiooniga Hispaania Kuningriigi ja Portugali Vabariigi ühinemise kohta, artikli 16 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada selliselt, et see ei ole kohaldatav klubiga liitumise lepingule, mis võimaldab liitujatel vastutasuna liitumistasu maksmise eest, mis kujutab endast üldhinna kõige olulisemat osa, omandada ainult tüübi ja asukoha kaudu määratletud kinnisvara osaajalise kasutamise õigust ning näeb ette liitujate astumise organisatsiooni liikmeks, mis võimaldab neil oma kasutusõigust vahetada.

(¹) EÜT C 106, 30.4.2004

EUROOPA KOHTU

(esimene koda)

15. septembri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-258/04 (Cour de travail de Liège'i eelotsusetaotlus): **Office national de l'emploi versus Ioannis Ioannidis** (¹)

(Töötisjad — Liidu kodakondsus — Mittediskrimineerimise põhimõte — EÜ artikkel 39 — Esimest töökohta otsivatele noortele makstav ootetoetus — Toetuse maksmine tingimusel, et on omandatud keskaridus asjaomases liikmesriigis)

(2005/C 315/11)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-258/04: Office national de l'emploi v. Ioannis Ioannidis, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ artikli 234 alusel Cour de travail de Liège'i (Belgia) 7. juuni 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 17. juunil 2004, tegi Euroopa Kohus (esimene koda), koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (ettekandja), M. Ilešič ja E. Levits; kohtujurist D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär R. Grass, 15. septembril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

EÜ artikliga 39 on vastuolus liikmesriigi keeldumine maksta ootetust teise liikmesriigi kodanikule, kes otsib oma esimest töökohta ja kes ei ole esimesena nimetatud liikmesriigis elava võõrtöötaja ülalpeetav laps, üksnes põhjendusel, et asjaomane isik on omandanud keskhariduse teises liikmesriigis.

(¹) ELT C 201, 7.8.2004.

tannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik rikkunud talle selle direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigilt.

(¹) ELT C 31, 5.2.2005.

EUROOPA KOHTU

(kuues koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-505/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/19/EÜ — Diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine — Üldõde, hambaarst, veterinaar, ämmaemand, arhitekt, farmatseut ja arst — Ettenähtud tähtajal ülevõtmata jätmine — Gibraltar)

(2005/C 315/12)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Kohtuasjas C-505/04: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: H. Støvlbæk) v. Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindaja: S. Nwaokolo), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 8. detsembril 2004. aastal esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (kuues koda), koosseisus: kuuenda koja esimehe ülesannetes J. P. Puissochet, kohtunikud S. von Bahr ja A. Borg Barthet (ettekandja); kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2001. aasta direktiivi 2001/19/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/48/EMÜ ja 92/51/EMÜ kutsevalifikatsiooni tunnustamise üldsüsteemi kohta ja nõukogu direktiive 77/452/EMÜ, 77/453/EMÜ, 78/686/EMÜ, 78/687/EMÜ, 78/1026/EMÜ, 78/1027/EMÜ, 80/154/EMÜ, 80/155/EMÜ, 85/384/EMÜ, 85/432/EMÜ, 85/433/EMÜ ja 93/16/EMÜ, mis käsitlevad üldõdede, hambaarstide, veterinaaride, ämmaemandate, arhitektide, farmatseutide ja arstide kutsealasid, ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme seondult Gibraltariga, siis on Suurbri-

EUROOPA KOHTU

(neljas koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-70/05: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Ettenähtud tähtajaks ülevõtmata jätmine)

(2005/C 315/13)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-70/05: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja D. Martin) v. Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindaja S. Schreiner), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 14. veebruaril 2005 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus: N. Colneric (ettekandja) neljanda koja esimehe ülesannetes, kohtunikud K. Lenaerts ja E. Juhász; kohtujurist L. A. Geelhoed, kohtusekretär R. Grass, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik jättis vastu võtmata õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, täitmiseks, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi

2. Mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

(¹) ELT C 82, 2.4.2005.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bács-Kiskun Megyei Bíróság 12. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas Ilona Németh versus Vám- és Pénzügyiőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága

kasutusele võtmise aastast ja sellest, kui kauan see on (õigus-päraselt) liikluses kasutusel olnud?

(Kohtuasi C-333/05)

(¹) EÜT L 145, lk 1.

(2005/C 315/14)

(Kohtumenetluse keel: ungari)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Bács-Kiskun Megyei Bíróság'i 12. juuli 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Ilona Németh v. Vám- és Pénzügyiőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága, mis saabus kohtukantseleisse 14. septembril 2005.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgerichts Köln 24. augusti 2005. aasta määrusega kohtuasjas Rizeni Letoveho Provozu UR SP versus Bundesamt Für Finanzen

(Kohtuasi C-335/05)

(2005/C 315/15)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Bács-Kiskun Megyei Bíróság küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas sellist liikmesriigis kehtivat maks, nagu Ungaris kehtestatud registreerimismaks on vaadeldav tollimaksuna või sellega samaväärse toimega maksuna?
2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas sellist liikmesriigis kehtestatud maks, nagu Ungaris kehtestatud registreerimismaks, mille tasumine on sõiduauto registreerimise ja liikluses kasutusele võtmise eelduseks, on vaadeldav teatud liiki importmaksuna?
3. Juhul, kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas selline liikmesriigis kehtestatud maks, nagu Ungaris kehtestatud registreerimismaks, on kooskõlas EÜ artiklis 90 sätestatud nõuetega ja direktiivi 77/388/EMÜ (¹) artiklis 33 sätestatud ettekirjutustega või on see vastuolus ühtse käibemaksusüsteemiga?
4. Kas selline liikmesriigis kehtestatud maks, nagu Ungaris kehtestatud registreerimismaks, on kooskõlas kehtiva ühenduse õigusega, kui võtta arvesse, et uute ja kasutatud sõiduautode maksu suurus on ühesugune — sõidukitelt võetav keskkonnatasu välja arvatud — ja selles ei kajastu mitte mingil määral kasutatud sõiduauto väärtuse vähenemine ning see on täiesti sõltumatu sõiduki liikluses

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Finanzgerichts Kölni 24. augusti 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Rizeni Letoveho Provozu UR SP v. Bundesamt Für Finanzen, mis saabus kohtukantseleisse 15. september 2005.

Finanzgerichts Köln küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas nõukogu 17. novembri 1986. aasta kolmeteistkümnenda direktiivi 86/560/EMÜ (¹) kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 2 lõikele 2 tuleb anda kitsas tõlgendus nii, et selles sätestatud liikmesriikide võimalust muuta käibemaksu tagastamine sõltuvaks kolmandate riikide antavatest võrreldavatest soodustustest kumuleerivate käibemaksude suhtes, ei kohaldata riikidele, kes kuuluvad Teenustekaubanduse Üldlepingu (GATS) (BGBl. II 1994, 1473, 1643) osalisriikidena nimetatud üldlepingus sätestatud enamsoodustusrežiimi alla (GATS artikli II lõige 1)?

(¹) EÜT L 326, lk 40.

Front National'i, M. F. Stirbois', B. Gollnisch'i, C. Lang'i, J. C. Martinez'i, Ph. Claeys'i, K. Dillen'i ja M. Borghezio' 19. septembri 2005. aasta apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 11. juuli 2005. aasta määruse peale kohtuasjas T-17/04: Front National jt versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-338/05 P)

(2005/C 315/16)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Front National jt esitasid 19. septembril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 11. juuli 2005. aasta määruse peale kohtuasjas T-17/04: Front National jt v. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu. Apellantide esindaja on advokaat W. De Saint-Just.

Hagejad paluvad Euroopa Kohtul tühistada 11. juuli 2005. aasta vaidlustatud määrus koos kõigi kaasnevate õiguslike tagajärgedega.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad, kelleks on erakond Front national ning Euroopa Parlamendi saadikud, kes kuuluvad erinevatesse rahvuslikesse poliitilistesse ühendustesse (Front national, Lega Nord, Vlaams Blok), palusid Esimese Astme Kohtul tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta määruse nr 2004/2003 (EÜ) Euroopa tasandi erakondi reguleerivate määruste ja erakondade rahastamise eeskirjade kohta⁽¹⁾ eelkõige seetõttu, et see on ebaseaduslik ning rikutud on võrdsuse, läbipaistvuse, poliitilise pluralismi ja subsidiaarsuse põhimõtteid ja oletatavalt ka menetlusnorme.

Esimese Astme Kohus kinnitas 11. juuli 2005. aasta vaidlustatud otsuses esiteks (punkt 48), et vaidlustatud määrus mõjutab Front National'i otseselt. Samas otsustas Esimese Astme Kohus (punkt 52), et hagevaid saadikuid vaidlustatud määrus otseselt ei puuduta. Ometi on ilmne, et valitud saadikud eristuvad "kõikidest teistest kodanikest" oma tegevuse ja seotuse tõttu erakonnas. Neil on samadel alustel õigus vaidlustada akti, mis seab kahtluse alla poliitilise ühenduse, kuhu nad kuuluvad, õigused ja staatuse. Kuid Esimese Astme Kohus leidis (punkt 66), et üksikisiku tasandil vaidlustatud määrus Front National'i ei puuduta.

Esimese Astme Kohus kasutas omal algatusel Euroopa Parlamendi argumentatsiooni, mille kohaselt antud määruse artikkel 4 ei ole otseselt kohaldatav ning "seega ei eksisteeri Front National'ile otseselt määrusest 2004/2003 tulenevat mõju".

Siiski, sama määruse artikliga 13 sätestatakse, et "artikleid 4–10 kohaldatakse alates Euroopa Parlamendi valimistele 2004. aasta juunis järgneva esimese istungi avamise kuupäevast". Kuna

Front national seab Euroopa Parlamendi valimisteks oma nimekirjad üles kõigis Prantsusmaa suurtes regioonides ja kuna tema tugeva toetuse tõttu Prantsusmaal ei ole kahtlust mõningate saadikute edus, siis võib järeldusi ja "spekulatsioone" tegemata kinnitada, et Front national saab oma esinduse Euroopa Parlamendi. Sellest vaatevinklist vaadatuna puudutavad "Euroopa tasandi erakondi reguleerivate määruste ja erakondade rahastamise eeskirjade" kohta käiva määruse sätted Front national'i otseselt.

(¹) (ELT L 297, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour du travail de Liège 6. septembri 2005. aasta otsusega kohtuasjas Monique Chateignier versus Office national de l'emploi, O.N.Em

(Kohtuasi C-346/05)

(2005/C 315/17)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Cour du travail de Liège 6. septembri 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Monique Chateignier v. Office national de l'emploi, lühidalt O.N.Em., mis saabus kohtukantseleisse 22. septembril 2005.

Cour du travail de Liège küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas asutamislepingu artikli 39 lõige 2 ja määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikli 3 lõige 1, mis tagavad liikmesriikide töötajate võrdse kohtlemise, samuti isikute — sealhulgas töötajate — vaba liikumise, lubavad tõlgendada määruse (EMÜ) nr 1408/71 (¹) artiklit 67 lõiget 3 sellisena, et see nõuab liikmesriigi kodanikust töötajalt teatava tööstaazi olemasolu tema elukohariigist töötü abiraha saamiseks isegi siis, kui selle liikmesriigi õigusnormid ei nõua seda kolmandast riigist või liikmesriigist pärit välisriigi töötajalt?

(¹) Määruse (EMÜ) nr 1408/71 ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete sotsiaalkindlustusskeemide rakendamise kohta (EÜT L 149, lk 2).

Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court, Iirimaa, 30. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas Elaine Farrell versus Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, the Attorney General ja The Motor Insurers' Bureau of Ireland

(Kohtuasi C-356/05)

(2005/C 315/18)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud High Court'i, Iirimaa, 30. juuli 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Elaine Farrell v. Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, the Attorney General ja The Motor Insurers' Bureau of Ireland, mis saabus kohtukantseleisse 23. septembril 2005.

High Court, Iirimaa, küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas alates 31. detsembrist 1995 — kuupäev, millest alates Iirimaa oli kohustatud kohaldama kolmanda direktiivi⁽¹⁾ sätteid muude sõidukite kui mootorrattad kaassõitjate suhtes — kohustas kolmanda direktiivi artikkel 1 Iirimaa muutma tsiviilvastutuskindlustuse kohustuslikuks seoses nende isikutele tekitatud vigastustega, kes sõidavad mootorsõiduki niisugusel osal, kuhu ei ole kaassõitjaistet disainitud ega ehitatud?
2. Kas, juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, annab kolmanda direktiivi artikkel 1 üksikisikutele õigusi, millele nad saavad siseriiklikes kohtutes tugineda?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. mai 1990. aasta kolmas direktiiv 90/232/EMÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 129, 19.5.1990, lk 33–35).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde 9. septembri 2005. aasta otsusega kohtuasjas Estager SA versus Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive

(Kohtuasi C-359/05)

(2005/C 315/19)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde'i 9. septembri 2005. aasta otsu-

sega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Estager SA v. Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive, mis saabus kohtukantseleisse 26. septembril 2005.

Tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas 19. septembri 2000. aasta määrus nr 2000-916, millega on harilikust nisust liht- ja püülijahu ning tangude tootmise suhtes kohaldatava põllumajanduse sotsiaaltoetuste lisaeelarve (BAPSA) maksu ümberarvestamist käsitlevates õigusaktides, kus frankides väljendatud summad on ümber arvestatud eurodesse, 100 Prantsuse frangile vastava väärtusena kehtestatud 16 eurot, kooskõlas euro kasutuselevõttu reguleerivate ühenduse õigusaktidega?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Vestre Landsret 5. oktoobri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Anklagemyndigheden versus Uwe Kay Festersen

(Kohtuasi C-370/05)

(2005/C 315/20)

(Kohtumenetluse keel: taani)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Vestre Landsreti 5. oktoobri 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Anklagemyndigheden v. Uwe Kay Festersen, mis saabus kohtukantseleisse 10. oktoobril 2005.

Vestre Landsret küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- 1) Kas EÜ artiklitega 43 ja 56 on vastuolus, kui liikmesriik kehtestab talumajapidamise omandamise tingimuseks, et omandaja peab selles kohas alaliselt elama?
- 2) Kas esimesele küsimusele antavat vastust mõjutab asjaolu, et majapidamine ei ole iseseisvalt tegutsev üksus ning et talu elumaja asub linnapiirkonnas?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof 21. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas Gintec International Import-Export GmbH versus Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

(Kohtuasi C-374/05)

(2005/C 315/21)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Bundesgerichtshofi 21. juuli 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Gintec International Import-Export GmbH v. Verband Sozialer Wettbewerb e.V., mis saabus kohtukantseleisse 12. oktoobril 2005.

Bundesgerichtshof küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiviga 2001/83/EÜ inimeste ravimite kasutamise ühenduse eeskirjade kohta, ⁽¹⁾ mida muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiviga 2004/27/EÜ ⁽²⁾, mis puudutavad viiteid vastava eriala teadmisteta isikute ütlustele ja võiduloosile tuginevat reklaami, kehtestatakse mitte ainult üldsusele ravimite reklaamimise keelu miinimumnormid, vaid samuti ka lõplik maksimumnorm?

2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis

a) Kas viide “paranemise tõendi” kohta on vale ja eksitav direktiivi 2001/83/EÜ artikli 90 punkti f tähenduses, kui reklaami avalikustaja avaldab vastava eriala teadmisteta kolmandate isikute juures läbiviidud uurimusetulemused, mille kohaselt on üldine hinnang reklaamitud ravimi kohta positiivne, kusjuures ei ole hinnatud teatavaid ravimikasutuse valdkondi?

b) Kas asjaolu, et direktiivis 2001/83/EÜ ei ole selgesõnaliselt keelatud võiduloosile tuginev reklaam tähendab seda, et selline reklaam on põhimõtteliselt lubatud või on direktiivi 2001/83/EÜ artikli 87 lõikes teisene 3 laia kohaldamisalaga säte nii, et selle alusel saaks ära keelata igakuise Interneti-reklaami, mis sisaldab madala maksusega igakuist võiduloosi?

3. Kas eelmiste küsimuste vastused kehtivad mutatis mutandis nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiivile 92/28/EMÜ inimeste ravimite kasutamise reklaami ⁽³⁾ kohta?

⁽¹⁾ EÜT L 311, lk 67.

⁽²⁾ ELT L 136, lk 34.

⁽³⁾ ELT L 113, lk 13.

ESIMESE ASTME KOHUS

13. septembril 2005 esitatud hagi — Ott jt versus komisjon**(Kohtuasi T-349/05)**

(2005/C 315/22)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Martial Ott (Oberanven, Luxembourg), Fernando Lopez Tola (Luxembourg, Luksemburgi Suurhertsogiriik), Francis Weiler (Itzig, Luxembourg) (esindajad: advokaadid G. Bounéou, F. Frabetti)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada 2004. aasta ametialase edutamise raames edutatud ametnike nimekiri⁽¹⁾, kuna see ei sisalda hagejate nimesid, ning tühistada täiendavalt selle otsuse ettevalmistavad aktid;
- teise võimalusena tühistada 2004. aasta ametialase edutamise raames jagatud edutamispunktid, eelkõige edutamiskomitee soovitusel põhinevad edutamispunktid;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väited on samad, mis kohtuasjas T-327/05.

⁽¹⁾ Nimekiri avaldati administratiivsetes teadaannetes nr 130 – 30.11.2004.

19. septembril 2005 esitatud hagi — TF1 v. komisjon**(Kohtuasi T-354/05)**

(2005/C 315/23)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Télévision française 1 SA (Boulogne, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid J.-P. Hordies ja C. Smits)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 20. aprilli 2005. aasta France Télévision'i kasuks tehtud otsus litsentsitasu puudutava korra kohta;
- määrata kohtukulude jaotus vastavalt kehtivale korrale.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi taotleb Télévision française 1 komisjoni 20. aprilli 2005. aasta otsuse, millega viimane kuulutas vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 86 lõikele 2 ühisturuga kokkusobivaks Prantsuse ametivõimude poolt France Télévision'i kasuks kohaldatud litsentsitasu puudutava korra, tühistamist.

Oma tühistamishagi toetuseks esitab hageja sisuliselt viis väidet:

- otsuse ebapiisav põhjendamine;
- kaitseõigusega arvestamata jätmine; hageja heidab ette seda, et komisjon ei andnud hagejale märku märkuste, eelkõige Prantsuse riigi poolt kõnealuse abi uurimise menetluse raames võetud kohustuste otstarbekuse ja ulatuse kohta, esitamise võimalust, ning seda hoolimata sellest, et hageja ja komisjon suhtlesid ja vahetasid eelnevalt informatsiooni;
- Prantsuse riigi poolt võetud kohustuste ulatuse ebapiisavus; hageja sõnul ei ole väljapakutud kohustustega võimalik tagada Prantsuse litsentsitasude korra kooskõla ühenduse riigiabi kohaldatavate eeskirjadega, eriti selles osas, mis puudutab avaliku teenuse finantseerimise proportsionaalsuse põhimõtet ja riiklike vahendite kasutamise läbipaistvust;
- menetluse kuritarvitamine; hageja kritiseerib kostja hoiakut, mille puhul tundub, et kohustus hinnata, kas mingi riigipoolne toetusmeede kujutab riigiabi ühenduse õiguse mõistes, antakse üle siseriiklikele ametiasutustele, samas kui selline kontoroll kuulub komisjoni ainupädevusse;
- EÜ asutamislepingu artikli 86 lõike 2 kohaldamist puudutav avaliku teenuse osutamise kohustuse kulude ülemäärast kompenseerimisest tulenev õiguslik viga. Hageja vaidlustab komisjoni tõlgenduse kohtuasjas Altmark⁽¹⁾ tehtud otsuse kohta ja selle kohaldamise käesoleval juhul. Ta väidab, et kostja tegi õigusliku vea uurides, kas avaliku teenuse osutamise kohustuse kulude kompenseerimise riigipoolne toetusmeede võib olla õigustatud vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 86 lõikele 2, samas kui komisjon ise oli nentunud, et nimetatud meede ei vastanud kohtuotsuses Altmark toodud tingimustele.

⁽¹⁾ 24. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-280/00, EKL 2003, lk I-7747.

12. septembril 2005 esitatud hagi — Vandaele versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-355/05)

(2005/C 315/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Karen Vandaele (Bertem, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada otsus, millega hageja nimetati Euroopa Ühenduste ajutiseks teenistujaks, selles osas, milles tema palgaaste tööle võtmisel määrati 28. aprilli 2004. aasta ajutisi teenistujaid puudutava otsuse artiklit 2 kohaldades,
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja osales komisjoni poolt pettustevastase ameti B-kategooria ajutiste teenistujate vabade ametikohtade täitmiseks korraldatud konkursil OLAF/T/B/02. 28. oktoobri 2002. aasta kirjas teatati talle, et tema nimi on lisatud sobivate kandidaatide nimekirja. Kuigi tema töölevõtmise menetlus algas 2003. aasta lõpus, asus ta komisjoni pettustevastase ameti juurde tööle alles 1. septembril 2004. Kohaldades komisjoni 28. aprilli 2004. aasta otsust ajutiste teenistujate kohta, mille kohaselt võetakse ajutised teenistujad tööle palgaastmetele A*8 või B*4, määrati ta 3. novembril 2004 sõlmitud lepingu kohaselt palgaastmele B*4.

Hageja vaidlustab temale määratud palgaastme. Ta leiab, et komisjon muutis oma 28. aprilli 2004. aasta otsusega B-kategooria, mille minimaalne palgaaste oli teate avaldamise ajal B5 (uue personalieeskirja kohaselt nimetati ümber B*5), konkursiteadet. Kuna selline muudatus tehti pärast laureaatide nimekirja koostamist, rikuti sellega personalieeskirja artikli 29 lõiget 1 ja Euroopa Ühenduste teistele ametnikele rakendatavate teenistustingimuste artikli 10 lõiget 3, samuti hageja võimalust asuda tööle ühel vakantsetest ametikohtadest, mis tuli täita selles värbamismenetluses osalenutega.

Lisaks väidab hageja, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna enne 1. maid 2004 tööle võetud sama konkursi laureaatidele, kellele määrati palgaaste endisi eeskirju kohaldades, määrati kõrgem palgaaste ning nende suhtes kohaldati tunduvalt soodsamaid teenistuskäigu tingimusi.

Viimasena viitab hageja õiguspärase ootuse rikkumisele, kuna ta eeldas, et ta võetakse tööle palgaastmele B2 või B3 põhjendamatu viivitusega.

26. septembril 2005 esitatud hagi — Frankin jt v. komisjon

(Kohtuasi T-359/05)

(2005/C 315/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Jacques Frankin (Sorée, Belgia) ja teised (esindajad: advokaadid G. Bounéou ja F. Frabetti)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada vaikiv otsus keelduda abi andmisest vastavalt personalieeskirjade artiklile 24;
- mõista komisjonilt välja sobiv hüvitis hagejatele eelnimetatud otsusega põhjustatud kahju eest,
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad, kes on komisjoni ametnikud või teenistujad, palusid 1991. aastal vastu võetud Belgia seaduse sätete alusel oma Belgias omandatud pensioniõigused üle kanda ühenduse süsteemi. 2003. aastal võttis Belgia vastu uue seaduse, mis hagejate arvates näeb ette soodsamad tingimused uuteks sellist liiki ülekandmisteks. Kuid kuna hagejad olid juba lasknud oma õigused üle kanda, siis ei olnud neil enam 2003. aasta seaduse sätetest võimalik kasu saada.

Peale 9. detsembril 2004. aastal toimunud infokoosolekut said hagejad teada, et komisjon ei kavatse oma ametnikke ja ajutisi teenistujaid aidata nende jaoks kõige paremate ülekandmistingimuste saavutamisel.

Oma hagiavaldusega vaidlustavad hagejad komisjoni eelnimetatud otsuse, mida nad loevad personalieeskirjade artikliga 24 vastuolus olevaks abi andmisest keeldumiseks. Lisaks selle artikli rikkumisele viitavad nad oma hagi toetuseks mittediskrimineerimise põhimõtte, omavolilise menetluse keelu, põhjendamiskohustuse, õiguspärase ootuse ja *patere legem quam ipse fecisti* (kohustus tegutseda enda kehtestatud reeglitest kinni pidades) põhimõtte rikkumisele ning võimu kuritarvitamisele.

26. septembri 2005 esitatud hagi — Genette v. komisjon**(Kohtuasi T-361/05)**

(2005/C 315/26)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Emmanuel Genette (Gorze, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)*Kostja:* Euroopa Ühenduste Komisjon**Hageja nõuded**

- tühistada pensionide üksuse juhataja 25. jaanuari 2005. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 31. oktoobri 2004. aasta taotlus tema Belgias omandatud pensioniõiguste ülekandmise kohta (nr D/1106/2004);
- tühistada personali ja halduse peadirektoraadi peadirektori 10. juuni 2005. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 22. aprilli 2005. aasta kaebus pensionide üksuse juhataja 2. veebruari 2005. aasta otsuse peale, millega jäeti rahuldamata tema 31. oktoobri 2004. aasta taotlus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja, kes on komisjoni ametnik, taotlusest tulenevalt kanti 2002. aastal tema Belgias omandatud pensioniõigused ühenduse süsteemi üle vastavalt seda reguleeriva Belgia 1991. aasta seaduse sätetele. 2003. aastal võttis Belgia vastu uue pensioniõiguste ülekandmist puudutava seaduse, mille sätted oleksid vastavalt hageja seisukohale talle soodsamad.

1991. aasta seadus näeb ette ülekandmistootluse tagasivõtmise võimaluse, kui institutsioon on sellega nõus. Sellest tulenevalt esitas hageja taotluse, et komisjon annaks oma nõusoleku 1991. aasta seadusega kehtestatud korra ajal esitatud taotluse tagasivõtmiseks, et ta saaks seejärel esitada uue taotluse vastavalt 2003. aasta seadusele. See taotlus jäeti vaidlustatud otsusega rahuldamata põhjusel, et ühenduse õigusnormid ei näe ette taotluse tagasivõtmise võimalust.

Oma hagiga vaidlustab hageja taotluse rahuldamata jätmise. Ta viitab mitmetele ilmsetele vigadele, mis puudutavad tema taotluse eesmärgi, selles viidatud otsuste lõplikkuse, uute ja oluliste asjaolude olemasolu ning taotluse esitamise tähtaja hindamist. Samuti toetub ta personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõike 2 ja selle üldiste rakendussätete rikkumisele. Lisaks arvab hageja, et vaidlustatud otsused on vastuolus tema põhiõigusega

tõhusale õiguskaitsele ja personalieeskirjade artiklis 24 ettenähtud abistamiskohustusega.

Viimasena tugineb hageja Belgia 1991. aasta seaduse vastuolule ühenduse õigusega, eriti personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõikega 2 ja võrdse kohtlemise põhimõttega.

26. septembril 2005 esitatud hagi — Saint-Gobain Pam v. Siseturu Ühtlustamise Amet**(Kohtuasi T-364/05)**

(2005/C 315/27)

*Hagiavaldus esitati prantsuse keeles***Pooled***Hageja:* Saint-Gobain Pam SA (Nancy, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J. Blanchard)*Kostja:* Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Propamsa SA**Hageja nõuded**

- Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti 4. apellatsioonikoja 15. aprilli 2005. aasta otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Ühenduse kaubamärgi taotleja:* hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk "PAM PLUVIAL" klassi 6 ("metallist või metalli baasil toodetud torud ja voolikud, valumalmist torud ja voolikud, eespool nimetatud toodete metallist liitmikud") ja klassi 17 ("mittemetallist liitmikud mitte-metallist mittepaindlikele torudele ja voolikutele") kaupadele.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Propamsa SA

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Hispaania poolkujutismärk nr 737 992 "PAM PAM" klassi 19 kaupadele ("tsemendid") ning rahvusvaheline kaubamärk nr 463 089 "PAM" klassi 1 ("tööstuslikud kleebid") ja klassi 19 ("mittemetallist ehitusmaterjalid") kaupadele.

Vastulausetate osakonna otsus: rahuldada vastulause ja jätta kaubamärgi registreerimise taotlus rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Esitatud väited:

Siseturu Ühtlustamise Ameti erinevate instantside tegevuse järjepidevuse põhimõtte rikkumine, mis seisneb selles, et otsus, mille kohaselt pool, kes ei ole esitanud ettenähtud tähtjaks esimese astme otsuse teinud instantsile teatud tõendeid faktiliste või õiguslike asjaolude kohta, ei saa määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 74 lõike 2 kohaselt nimetatud tõendeid apellatsioonikojas esitada, on nimetatud põhimõttega vastuolus.

Nimetatud määruse artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

26. septembril 2005 esitatud hagi — Harald Mische v. Euroopa Parlament

(Kohtuasi T-365/05)

(2005/C 315/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Harald Mische (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid G. Vandersanden ja L. Levi)

Kostja: Euroopa Parlament

Hageja nõuded

— Tühistada palgaastmele määramine ametisse nimetava asutuse 4. oktoobri 2004. aasta ametisse nimetamise otsuses, mis pidi jõustuma 16. novembril ja millega hageja määrati töölevõtmisel konkurentsi peadirektoraati "noorem-juristina" palgaastmele A*6, järgule 1, koos hageja kõigi õiguste ennistamisega, mis tulenevad seaduslikust ja korrapärasest teenistusest, s.o seaduslikust ja korrapärasest palgaastmele määramisest alates 16. novembrist 2004, mis tähendab määramist vähemalt palgaastmele A7/3 (kehtib alates 1. novembrist 2004) või sellele vastavale palgaastmele personalieeskirjade XIII lisa artiklite 1–11 kohaselt (A*8/3);

— mõista hageja kasuks välja hüvitis koos (i) hilinemisega seotud intressidega tema karjäärile tekitatud kahju eest ning (ii) muu hüvitis seadusliku ja korrapäraselt makstava töötasu vormis, eelkõige kohaldades 1. maist 2004 kehtivate personalieeskirjade XIII lisa artiklis 21 ette nähtud üleminekusätet või teise võimalusena vähendades pensionimakseid võrdse töötasu maksmise põhimõtte alusel. Neid õigusi tuleb hinnata hilisemas staadiumis ning neid on esialgu ja *ex aequo et bono* põhimõttel hinnatud vähemalt 10 000 eurole aastas;

— mõista kõik kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja, ametnik, kes nimetati ametisse pärast uute personalieeskirjade jõustumist 1. mail 2004 reservnimekirjast, mis oli koostatud enne seda kuupäeva korraldatud konkursi alusel, vaidlustab oma palgaastmele määramise. Ta esitab samad väited ja argumendid, mis kohtuasjas T-288/05. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ ELT C 229, 17.9.2005, lk 35.

23. septembril 2005 esitatud hagi — UPC France v. komisjon

(Kohtuasi T-367/05)

(2005/C 315/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: UPC France Holding B.V. (Schiphol-Rijk, Madalmaad) (esindajad: *solicitor* M. D. Powell ja advokaat N. Flandin)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni otsus riigiabi nr 382/2004 — Prantsusmaa,

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiga taotleb hageja komisjoni 3. mai 2005. aasta otsuse riigiabi nr 382/2004 — Prantsusmaa⁽¹⁾, milles tuvastatakse, et Prantsuse ametivõimude poolt Limousin'i territooriumil kõrgjõudlusega telekommunikatsioonivõrgu (DORSAL) väljaehitamiseks ja haldamiseks määratud toetuse puhul ei ole tegemist riigiabiga, tühistamist.

Oma hagi toetuseks toob hageja välja mitmed väited, mis tulevad vorminõuete rikkumisest ning ühenduse õiguse rikkumisest.

Seoses vorminõuete rikkumisega väidab hageja, et komisjon rikkus tema menetlusõigusi, jättes ekslikult algatamata EÜ asutamislepingu artiklis 88 lõikega 2 ja määruse nr 659/99⁽²⁾ artiklis 6 ettenähtud ametliku uurimismenetluse, mis oleks hagejal asjast huvitatud isikuna lubanud esitada omapoolseid märkusi enne komisjoni otsuse tegemist.

Esimeses ühenduse õiguse rikkumist puudutavas väites toob hageja välja, et komisjon tegi ilmse kaalutusvea leides, et kõnealune meede ei sisaldanud riigiabi tunnuseid, kuna toetus määrati avaliku teenuse kompensatsiooni raames ja antud juhul olid Altmark'i kohtuasjast⁽³⁾ tuleneva kohtupraktika poolt seatud kriteeriumid täidetud.

Lisaks vaidlustab hageja kõnealuse otsuse ka osas, mis puudutab kõrgjõudlusega teenuse määramist avaliku teenusena, kuigi "universaalteenuse" direktiivi kohaselt käsitleb avaliku teenuse definitsioon telekommunikatsiooni valdkonnas ainult madala andmeedastuskiirusega teenust.

Seejärel väidab hageja, et kui kõnealuseid kohustusi käsitleti avaliku teenusena, mis tegelikult nii ei ole, siis tegi komisjon ilmse hindamisvea leides, et Limoges'i linnas ei olnud erainitsiatiivi ja konkurentsi. Samuti toob ta välja, et operaatori valimise menetlus väidetavalt avalikku huvi puudutava teenuse pakkumiseks ei lasknud valida kandidaati, kes oleks võimeline pakkuma antud teenust kohalikule omavalitsusüksusele kõige odavamal hinnal. Igal juhul ei olnud hageja arvamusel kohaselt käesoleval juhul ja selles osas, mis puudutab Limoges'i linna, riiklik toetus kui ka kompensatsioon avaliku teenuse pakkumise eest põhjendatud ning Altmark'i kohtuasjast tulenev kohtupraktika ei olnud seega rakendatav.

Teises väites viitab hageja menetlusnormide sisulisele rikkumisele hankemenetluses avaliku teenuse pakkuja leidmiseks, kus avaliku teenuse pakkujate potentsiaalseid kandidaate ei koheldud võrdselt.

Viimase väitena toob hageja välja piisava põhjenduse puudumise, kuna komisjon ei selgitanud, miks ta vaatles Limousin'i regiooni tervikuna, arvestamata selliste linnapiirkondade nagu näiteks Limoges'i linna eripära, mis on regioonisisene väljakujunenud konkurentsiga ala, ning samuti miks komisjon ei

viidanud vaidlustatud otsuses kordagi hagejale kuuluva võrgu olemasolule Limoges'is.

⁽¹⁾ C (2005) 1170 (lõplik) 1.

⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, ELT L 83, 27.3.1999, lk 1.

⁽³⁾ Kohtuasi C-280/00, 24.7.2003, EKL 2003, lk 1-7747.

30. septembril 2005 esitatud hagi — Prantsusmaa versus komisjon

(Kohtuasi T-370/05)

(2005/C 315/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Prantsuse Vabariik (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: G. de Bergues ja A. Colomb)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 20. juuli 2005. aasta otsus KOM(2005)2576 lõplik, millega lõpetatakse liikmesriikide Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EPATF) "tagatisrahastu" sektiooni raames tehtud teatud kulutuste ühendusepoolne finantseerimine, kuna sellega jäetakse rahastamisest välja 13 519 122,05 euro suurune summa seoses korrektsiooniga, millega määrati kindlaks 2001–2003. aasta viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistoetuse saamise tingimustele vastavad maatükid;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva kohtuvaidluse esemeks oleva vaidlustatud otsusega otsustas komisjon läbi viia hageja raamatupidamisarvestuse kontrolli veinisektoris ühenduse rahastamisest välistatava summaga võrdses summas, esiteks uute istanduste rajamise õiguse ületamise tõttu ja teiseks aastatel 2000–2001 ja 2001–2002 Prantsusmaa poolt ümberkujundamis- ja muutmistoetuse saamise tingimustele vastavana esitatud maatükkide ja komisjoni poolt nimetatud toetuste saamise tingimustele vastavaks loetud maatükkide vahelise korrektsiooni kohaldamise tõttu. Hageja vaidlustab vaid kõnealuse otsuse teise osa, mis käsitleb maatükkide erinevusest tulenevat korrektsiooni.

Oma nõuete toetuseks viitab hageja kahele väitele. Esiteks väidab hageja, et komisjon on ebaõigelt kohaldanud määruse nr 1258/99 ⁽¹⁾1 artikli 7 lõiget 4, kuna ta ei ole tõendanud, et Prantsusmaa valitsus oleks rikkunud viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistoetuse arvestamist käsitlevaid ühenduse eeskirju ega seda, et Prantsuse valitsuse poolt kasutatava arvestamise meetodi tõttu on ühenduse eelarvele tekkinud kahju.

Teise hageja esitatud väitega heidetakse ette ebapiisavat põhjendamist, kuna vaidlustatud otsus ei viita eeskirjadele, mida komisjoni arvates tuleks kohaldada istutamata jäetud toetuse arvestamisel arvesse võetavatele maatükkidele ega põhjendanud selgelt 10 %-lise finantskorrektsiooni kohaldamist viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistoetuste summadele.

⁽¹⁾ 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1258/99 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103–112).

5. oktoobril 2005 esitatud hagi — Giant (China) versus nõukogu

(Kohtuasi T-372/05)

(2005/C 315/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Giant (China) Co., Ltd (Kunshan, Hiina Rahvabariik) (esindaja: advokaat P. De Baere)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 12. juuli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1095/2005 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Vietnamist pärit jalgrataste impordi suhtes ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1524/2000, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes, kuna sellega jäetakse hageja ilma õigusest taotleda turumajanduslikku staatust, rikkudes nõukogu määrust 384/96 (edaspidi "algmäärus") artikli 2 lõike 7 punkti b koosmõjus artikli 2 lõike 7 punktiga c, samuti algmääruse artikli 11 punkti 10,

sest see jätab hageja ilma õigusest taotleda dumpinguvastase tollimaksu mitte maha arvamist arvatatud ekspordihinnast, ning rikub EÜ artiklit 253, kuna ei ole põhjendatud;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hageja, hiina õiguse alusel registreeritud piiratud vastutusega äriühing, toodab peamiselt jalgrattaid ja nende osi ekspordiks Euroopa Ühendusse. Kuna vaidlustatud meetmed mõjutavad hagejat, siis esitas ta komisjonile taotluse omistada talle turumajanduslik staatus. Samuti täitis hageja dumpinguvastaseid küsimustikke ning pidas komisjoniga kirjavahetust, milles tõsteti esile mitmeid probleeme.

Hageja vaidlustab eelnimetatud määruse, viidates esiteks oma turumajandusliku staatuse omistamise kohta esitatud taotluse rahuldamata jätmisele. Hageja leiab, et taotlus jäeti rahuldamata kaalutlusel, et tänu ekspordi litsentseerimise süsteemile ei võtnud hageja müügihindu ja -koguseid puudutavad otsused vastu turusignaale arvestades ja ilma olulise riigipoolse sekkumiseta. Hageja väidab, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b tuleks tõlgendada viisil, mille kohaselt tuleks konkreetset juhul omistada turumajanduslik staatus siis, kui turumajanduslikud tingimused on ülekaalus ning jättes arvestamata siseriiklikke õigusakte ja mehhanisme, mis ei ole turumajandusega kooskõlas. Hageja leiab, et kuna vaidlustatud määruses ei ole selle aluseks olevad asjaolud piisavalt täpselt määratletud, on tehtud ilmne hindamisviga, millega rikutakse artikli 2 lõike 7 punkti b. Samal alusel viitab hageja ka EÜ artikli 253 rikkumisele, sest väidetavalt ei ole vaidlustatud määruses sätestatud põhjuseid, miks taotlus turumajandusliku staatuse omistamise kohta rahuldamata jäeti.

Samuti vaidlustab hageja oma taotluse rahuldamata jätmise, milles ta palub ekspordihinna arvutamisel jätta vastavalt alusmääruse artikli 11 lõikele 10 makstud dumpinguvastane tollimaks importimise ja edasimüügi vahel tekkinud kuluna maha arvestamata. Hageja väidab, et nõukogu on teinud õigusliku vea, leides, et võrreldes eelmise uurimise käigus tuvastatud hageja ekspordihindadega ei olnud edasimüügihindades ja hili-semates müügihindades muutusi. Hageja väidete kohaselt ei tuvastatud talle eelmise uurimise käigus määratavat ekspordihinda. Lisaks toob hageja välja, et artikli 11 punkt 10 ei näe ette muutuste hindamist võrreldes eelmiste uurimiste käigus tuvastatud ekspordihindadega.

⁽¹⁾ ELT L 183, lk 1.

13. oktoobril 2005 esitatud hagi — Tea-Cegos ja STG versus komisjon

(Kohtuasi T-376/05)

(2005/C 315/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: TEA-CEGOS (Madrid, Hispaania) ja Services Techniques Globaux (STG) (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid G. Vandersanden, L. Levi)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- Tühistada 12. oktoobri 2005. aasta otsus, millega lükati tagasi konsortsiumi TEA-CEGOS pakkumine ja tühistati otsus sõlmida pakkumismenetluse EuropeAid — 2/119860/C-LOT nr 7 raames konsortsiumiga TEA-CEGOS raamleping;
- tühistada kõik kostja otsused, mis järgnesid 12. oktoobri 2005. aasta otsusele, eelkõige otsused sõlmida lepingud ja komisjoni poolt nende otsuste täitmiseks sõlmitud lepingud;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva kohtuasja hagejad on kostja pakkumismenetluse "EuropeAir/119860/C/SV/multi" teate avaldamise järel loodud konsortsiumi liikmed. Konsortsium esitas oma pakkumise osa nr 7 "Culture, Governance and Home Affairs" jaoks.

20. mai 2004. aasta kirjaga teatati konsortsiumile, et tema pakkumine on tagasi lükatud. 18. juuli 2005. aasta kirjaga teatas kostja hagejale, et ta peab vajalikuks vaadata ümber otsuse sõlmida viimasega raamleping ning põhjendas sellist muutust asjaoluga, et kõnealune otsus tehti menetluse käigus edastatud ebatäpse teabe põhjal. 12. oktoobril 2005 tegi komisjon otsuse, millega kinnitati hageja pakkumise tagasilükkamine hanketeate⁽¹⁾ artiklis 13 sätestatud tingimuse alusel. Oma otsust põhjendas komisjon asjaoluga, et üks konsortsiumi liige kuulus ka teise gruppi, mille üks liige osales teise pakkumises samale lepingule. Hageja vaidlustas selle otsuse.

Oma tühistamishagi toetuseks esitavad hagejad mitmeid väiteid.

Esiteks väidavad nad, et kostja on rikkunud lepingudokumente, kuna ta ei ole õigesti kohaldanud hanketeate artiklit 13 ja samuti pakkujate juhiste artiklit 14. Hagejad väidavad, et hanketeate artiklit 13 ei saa kohaldada, kui lepingu sõlmimise otsus on juba tehtud. Samuti leiavad hagejad, et nad ei ole kostja

nõutud dokumente esitanud puudulikult ega esitanud valeandmeid ning seega ei ole pakkujate juhiste artikli 14, mis on menetluse selles staadiumis ainus võimalik alus lepingu sõlmimise otsuse vaidlustamiseks, kohaldamise tingimused täidetud.

Teiseks väidavad hagejad, et kostja on hanketeate artiklis 13 sisalduva mõiste "õiguslikus mõttes sama grupp" kohaldamisel teinud ilmse hindamisvea, võttes arvesse üksnes struktuurilist kriteeriumi ja jättes kõrvale samas hankemenetluses osalejate huvide konflikti kontrollimise. Hagejate väitel on kostja selline hinnang vastuolus õiguskindluse põhimõttega. Lisaks tuginevad hagejad väitele, mis käsitleb põhjendamiskohustuse väidetavat rikkumist.

Hagejate kolmas väide käsitleb hea halduse põhimõtte väidetavat rikkumist ja hoolsuskohustuse puudulikku täitmist. Hagejad leiavad, et kahtluste korral oleks kostja pidanud sellest konsortsiumi mõistliku aja jooksul teavitama ning neilt pakkumismenetluse käigus täiendavat teavet paluma ja mitte ootama, kuni hankelepingu sõlmimise otsus on juba tehtud. See oleks säästnud hagejaid menetluse hilisemates etappides osalemisega tekkinud kulutustest.

Viimaks väidab hageja, et nende õiguspärasest ootust ja haldusaktide tühistamise teooriat on rikutud. Nad leiavad, et käesoleval juhul ei ole hankelepingu sõlmimine õigusvastane ning seetõttu ei saa kostja seda tühistada.

⁽¹⁾ Hanketeate raamlepingu sõlmimiseks "Multiple framework contract recruit technical assistance for short term expertise for exclusive benefit of third countries benefiting from European Commission's external aid" 2004/S 132-11932, ELT S 132.

20. oktoober 2005 esitatud hagi — GHK Consulting Limited v. Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-383/05)

(2005/C 315/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: GHK Consulting Limited (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid J-E. Svensson ja M. Dittmer)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Komisjoni 12. oktoobri 2005. aasta otsus, millega komisjon arvas hageja juhitud konsortsiumi pakkumise hankemenetluse EuropeAid//119860/C/ — Lot No. 7 pakkujate hulgast välja ja tühistas oma otsuse sõlmida nimetatud hankemenetluse raamleping hagejaga;
- tühistada kõik otsused, mis järgnesid komisjoni 12. oktoobri 2005. aasta otsusele, eelkõige otsus sõlmida leping teiste pakkujatega.
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Komisjon avaldas teate hankemenetluse EuropeAid//119860/C/ — Lot No. 7 avamise kohta, mille objektiks oli sõlmida raamleping eesmärgiga värvata tehnilise abi töötajaid lühiajaliste missioonide jaoks Euroopa Komisjoni välisabi saavates kolmandates riikides. Hageja esitas konsortsiumi juhina pakkumise.

Vaidlustatud otsusega arvas komisjon hageja konsortsiumi pakkujate hulgast välja põhjendusega, et hageja konsortsiumi liige Danish Institute of International Studies (edaspidi "DIIS") kuulus samasse gruppi, milles on Danish Institute of Human Rights (edaspidi "DIHR") ning viimane osales ühe teise konsortsiumi koosseisus pakkumises samale lepingule. Kõnealuse hanketeate artikkel 13 keelab õiguslikus tähenduses samasse gruppi kuuluvatel juriidilistel isikutel esitada ühe hanke kohta rohkem kui ühe pakkumise.

Oma tühistamisaotluse toetuseks vaidlustab hageja komisjoni järelduse nagu kuuluksid DIIS, DIHR ja veel üks instituut õiguslikus mõttes samasse gruppi. Hageja väitel ei kontrolli ükski neist institutidest teisi asjaomaseid instituute, kuna kõik instituudid on täielikult iseseisvad, kõigil on oma põhikiri, ei ole ühist akadeemilist personali, kõigil on oma juhtkond ja juhatus, mille valivad erinevad organid, ei ole ühiseid majanduslikke huvisid ega eesmäärke. Samuti väidab hageja, et hanketeate ebaselgeid punkte tuleb tõlgendada pakkujate kasuks ning komisjon on vastutav selle eest, et ta ei ole juba eelnevalt seadnud piisavalt selgeid pakkumisel osalemise tingimusi.

Esimese Astme Kohtu 29. septembri 2005. aasta määrus — BIC v. Komisjon**(Kohtuasi T-270/04) ⁽¹⁾**

(2005/C 315/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Esimese koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 262, 23.10.2004.

Esimese Astme Kohtu 7. oktoobri 2005. aasta määrus — Umwelt- und Ingenieurtechnik v. Komisjon**(Kohtuasi T-125/05) ⁽¹⁾**

(2005/C 315/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Esimese koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 115, 14.5.2005.

Esimese Astme Kohtu 13. oktoobri 2005. aasta määrus — Milella ja Campanella v. Komisjon**(Kohtuasi T-289/05 R)**

(2005/C 315/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Esimese koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

III

(Teatised)

(2005/C 315/37)

Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas

ELT C 296, 26.11.2005

Eelmised väljaanded

ELT C 281, 12.11.2005

ELT C 271, 29.10.2005

ELT C 257, 15.10.2005

ELT C 243, 1.10.2005

ELT C 229, 17.9.2005

ELT C 217, 3.9.2005

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
